

بررسی نقش پیاده‌راه ۱۷ شهریور تهران در هویت بخشی محله‌ای

زهرا شیرینی

مهندسی معماری، دانشگاه آزاد اسلامی علوم تحقیقات تهران، ایران

چکیده

پیاده‌راه‌ها به‌عنوان یک فضای عمومی شناخته شده و ناظر بر کارکرد اجتماعی فضای شهری هستند. پیاده‌راه‌ها، معابری با بالاترین نقش اجتماعی هستند که می‌توانند شور و سرزندگی را به مناطق مرکزی شهرها آورده، مردم را به حضور داوطلبانه در شهر تشویق و در نتیجه، پایداری مراکز شهری را تضمین کنند. لذا با توجه به اهمیت موضوع و کارکرد پیاده‌راه‌ها در فضای شهری، این پژوهش به بررسی نقش پیاده‌راه ۱۷ شهریور تهران در هویت بخشی محله‌ای می‌پردازد. نوع پژوهش بر اساس روش توصیفی-تحلیلی می‌باشد. نتایج نشان داد که پیاده‌راه‌ها ۱۷ شهریور، امکان مشاهده مکان‌ها و فعالیت‌ها و احساس شور و تحرک زندگی و کشف ارزش‌ها و جاذبه‌های نهفته در محیط شهری را برای شهروندان به ارمغان آورده است. باغ‌راهی که در حاشیه‌ی پیاده‌راه به‌صورت نواری تا انتهای خیابان ایجاد شده است، وضعیت مطلوب و دلپذیری از جهت منظر زیبا، سایه و آسایش اقلیمی فراهم آورده است. در پیاده‌راه ۱۷ شهریور یکی از مهم‌ترین عواملی که در سرزندگی محیط نقش داشته تعامل و حس مکان است. این نشان می‌دهد هنوز هم هویت محله‌ای در این محدوده وجود دارد با ایجاد پیاده‌راه، مؤلفه هویت تقویت شده است چراکه افراد و ساکنان محله‌های اطراف در مراسم ملی و مذهب در این پیاده‌راه دورهم جمع می‌شوند و مراسم مذهبی را برگزار می‌کنند. نتایج تحلیل رگرسیون و آزمون پیرسون نشان داد پیاده‌راه ۱۷ شهریور تأثیر مثبتی بر هویت محله‌ای داشته است.

واژه‌های کلیدی: پیاده‌راه، هویت بخشی، محله، خیابان ۱۷ شهریور

مطالعات جغرافیا، عمران و مدیریت شهری

دوره ۴، شماره ۳، پاییز ۱۳۹۷، صفحات ۱۹-۱۱